

Første næstformand (Birte Weiss):

Der bliver gjort opmærksom på, at der tales så meget i salen, at det er umuligt for ordførerne at høre, hvad der bliver sagt, så jeg skal bede om, at man, hvis man ikke kan tie helt stille, så i hvert fald dæmper sin tale stærkt.

Bjarne Laustsen (S):

Men det er just en usaglig kritik. Vi har lavet små ændringer, præciseringer og justeringer, som man altid gør, når man skal lave et stort forlig, men vi har hele vejen igennem holdt den oprindelige ånd. Det her skal være en anstændig reform, og det er i sandheden blevet en anstændig reform.

Vi har med mange overgangsordninger sikret, at alle, der er berettiget til efterløn i dag, også i fremtiden vil være det. Vi har holdt vores såkaldte efterlønslofte. Det er blevet sikret, at nedslidte danskere også i fremtiden kan trække sig tilbage som 60-årige, og vi har sikret en tilbagetrækning med en ordning, der er så solidarisk, at både Enhedslisten og SF anbefaler folk at tilslutte sig. Det kan jeg godt forstå, for vi har jo eksempelvis sørget for, at de allersvageste, de ledige, får bedre kår end hidtil – 1.000 kr. mere om måneden får de i bedste fald.

Jeg er glad for, at drillerierne nu ser ud til at være forstummet, og at sagligheden har taget over, for befolkningen har krav på at vide, at man kun skal være på efterløn i 9 måneder, før man har tjent sit kontingent ind igen. Befolkningen har krav på at vide, at hvis man skulle få en lige så god pension fra en privat pensionsopsparing, ja, så skulle man indbetale et månedligt beløb, der er fem til seks gange større end efterlønskontingentet.

Befolkningen har også krav på at vide, at vi med de seneste ændringer har givet dem fuld tilfredshed eller pengene tilbage. Hverken unge eller gamle bør være i tvivl om, at den nye efterlønsordning er en god forretning for alle.

Aage Frandsen (SF):

Med det, den socialdemokratiske ordfører, hr. Bjarne Laustsen, sagde, er jeg lidt i tvivl om, om det overhovedet er den samme lov, jeg tror vi skal behandle, som den hr. Bjarne Laustsen tror vi behandler.

Hvis man skal fortælle noget om, hvordan man laver ordentlig lovgivning, så kan man jo f.eks. også fortælle om, hvordan man laver elendig lovgivning, elendig forberedelse af en lovgivning. Og der er det her lovforslag, som

nu et flertal i løbet af kort tid vil vedtage, et eksempel på en elendig forberedelse, en elendig beslutningsproces, indholdet er elendigt, og man ved i en række tilfælde ikke, hvad det, man vedtager, rent faktisk betyder.

Det er et eksempel på, at når vi lovgiver herinde, skal man ikke træffe en beslutning midt om natten, der bygger på ting, som stort set kun kendes af nogle få mennesker, og hvor de mennesker, der træffer beslutningen, ikke har forudsætninger for at kende dem. Det er et eksempel på, at man træffer nogle beslutninger uden at vide, hvad konsekvenserne dybest set er.

Vi taler så meget i Folketinget om, at vi skal lovgive på en sådan måde, at der er ordentlig kvalitet i den, men ordentlig kvalitet forudsætter ordentlig forberedelse.

Hvis man vil have disse ændringer eller nogle tilsvarende lavet, så skulle man selvfølgelig have nedsat en kommission, et udvalg, der havde forberedt det et års tid i forvejen, så skulle man have sagt til befolkningen, at man kunne forestille sig de og de ændringer, og så kunne befolkningen have diskuteret det.

Det her er en beslutning, der blev truffet midt om natten, og en række af de mennesker, der stemmer for det i dag, anede slet ikke, at den beslutning var truffet. De blev nødt til at tage det til efterretning efterfølgende. Og så viser det sig også, at der var en masse ting, som man slet ikke havde taget højde for, og det har man så rettet efterfølgende. Det betyder jo så alligevel, at til trods for alt det her, er der en masse ting i det her, der er meget, meget urimelige.

Jeg vil foreslå, at folketingsmedlemmerne læser betænkningen, og at de læser bilagene, der er optrykt i betænkningen. Deraf vil jo fremgå, at det skønsmaleri, som den socialdemokratiske ordfører kom med, gælder for nogle enkelte mennesker, som man godt kan finde. Men det, der er tilfældet her, er, at man klart forringer vilkårene for mennesker, der er lavtlønnede og ønsker at arbejde lidt ved siden af. De, der førhen benyttede sig af 200-timers-reglen og har en lav timelønindkomst, sætter penge til ved den her ordning. De sætter klart penge til ved den her ordning. Det fremgår helt tydeligt af de beregninger, som også Arbejdsministeriet har lavet.

For det andet viser det sig, at de mennesker, som har en stor timeløn ved siden af og gerne vil arbejde meget ved siden af deres efterløn, kan hæve 52.000 kr. ved siden af, selv om de slet ikke har brug for det. Det viser sig også, at